

ಅದೃಷ್ಟ

ಪುನಃಲೇಖನ

ಶ್ರೀ ವದತ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖಾಂಡ ಪಂಡಿತನೆನಿಸಿದ್ದನು. ಅವನು ಬಾರಕನ್ಯಾಪುರ ನಗರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೊರೆ ವಲ್ಲಭನಾಭನಿಗೂ ಆತ ಬಹುಪ್ರಿಯನಾಗಿದ್ದನು. ಮಹಾರಾಜನೂ ಕೂಡ ಆತನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆತನ ಗಣಿತದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಎಂದಿಗೂ ತಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಧನದಾಸೆಗೆ ಆತ ಯಾವತ್ತೂ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನುಡಿದವನಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಭಾವಂತನಾದರೂ ಆತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡತನ ನೆಲೆಸಿತ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಪತ್ನಿ ದೇವಿ ಆಗಾಗ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು ಜಗತ್ತಿನ ಅದಷ್ಟೋ ಮಂದಿಯ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ನೀವು ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅವರ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ನಿಮಗೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಯಾರೂ ಸರಿ ಮಾಡುವವರು ನಾನರಿಯೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ನುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ತನ್ನ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಜಾತಕಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಪತ್ನಿಗೆ ದೇವಿ ನಾಳೆ ಮಂಗಳವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಸ್ನಾನ, ಪೂಜೆ ಮುಗಿಸು, ಸುಮಂಗಳಿಯಾಗಿ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರು ಸರಿಯಾಗಿ ಎಂಟಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಸುಯೋಗವಿದೆ ಅದು ನಡೆದರೆ ನಮ್ಮ ಈ ಬಡತನ ದೂರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದನು.

ದೇವಿಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರುದಿನ ಪತಿ ಹೇಳಿದ ಸಯಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ

ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಇರಿಸಿ ಕೈಗೊಂಡು ಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ದೇವಿ ನಾನು ಹೂಂ ಎಂದು ಹೇಳೇನೆ ತಕ್ಷಣ ತಡಮಾಡದೆ ನೀನು ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸು ಆ ಎರಡೂ ತುಂಡುಗಳು ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತವೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ದೇವಿ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವಳ ಜಾತಕ ಹಿಡಿದು ಮಣ ಮಣ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕ್ಷಣಗಳು ಸರಿಯಿತು ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಪಾಪ ದೇವಿ ಅಭ್ಯಂಜನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ಹೇರಳ ಕೇಶರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹೇನುಗಳು ತುಂಬಿ ಅವು ವಿಪರೀತ ನವೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದ ದೇವಿ ಕೊನೆಗೂ ಕತ್ತಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಕೂದಲಿಗೆ ಬೆರಳು ತೂರಿಸಿ ಹೇನನ್ನು ಅದುಮಿದಳು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯೂ ಹೂಂ ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ದೇವಿ ಕುಂಬಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಿದಳು. ಊಹೂಂ ಅವು ಕುಂಬಳದ ಹೋಳುಗಳಾಗಿಯೇ ಬಿದ್ದಿವೆ. ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆರೆ ನಿಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಎಂದು ದೇವಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದು ಧಿಗ್ಗನೆ ಎದ್ದಳು, ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವಳ ಕೈಹಿಡಿದು ನೋಡು ಈ ನಿನ್ನ ಬೆರಳಿನ ತುದಿ ಬಂಗಾರವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದನು, ನಿಜ ಇದು ಹೇಗಾಯಿತು ದೇವಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ವಿಷಾದದಿಂದ ನುಡಿದ, ನಾನು ಹೂಂ ಎಂದ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನೀನು ಹೇನನ್ನು ಅದುಮಿದೆಯಲ್ಲೆ ನನ್ನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಣಯೋಗವಿಲ್ಲ ನಿನಗಾದರೂ ಇತ್ತು ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು

ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ನುಡಿದನು.

ಆಗ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ದೇವಿಗೆ ದುಃಖ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು, ಪತಿಯನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ತೆರಳುವಂತೆ ಕಾಡಿ ಬೇಡಿದಳು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ರಾಜನ ಜಾತಕ ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜ ನಾನು ಹೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಆಯುಧವೊಂದನ್ನು ಸ್ವರ್ತಿಸಿ ಅದು ಸುವರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದನು.

ರಾಜ ಕತ್ತಿ ಎದುರಿಗಿರಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಮಾತಿನಂತೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದನು ಅದು ಬಂಗಾರವಾಗಿ ನಳನಳಿಸಿತು.

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ಯಾವ ಇನಾಮು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ರಾಜ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು, ಮಹಾರಾಜ ಇಂಥಾ ಮೇಧಾವಿಯನ್ನು ಹಣ ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಅಳೆಯಬಾರದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ನಮಗಿರುವ ಅರ್ಹತೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ತ ಸಭಾಸದರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ತಲೆಬಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗೆ ವಂದಿಸಿದರು.

ಬರಿಗೈಲಿ ಬಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಳಬೇಡ ದೇವಿ ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಷ್ಟೇ ಸಾಲದು ದೈವ ಕೃಪೆ ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿ ಬರಬೇಕು ನಾವು ಪಡೆದಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸಿದನು. ದೇವಿ ಮೂಕರೋಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಳುಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿದಳು.

■ ಎಂ. ಗಣೇಶ್ ರಾವ್